

Prelajena svinjetina se največkrat kuha, ker se porabi tudi suha juha, ki je z ječmenčkom, kašo, rižem ali močnikom (farfelci) prav okusna in tečna jed. Gnjat ostane mnogo bolj sočna, če jo pečemo v krušnem testu. Napol pre kajena svinjetina nam da prav izvrstno pečenko.

Vsaka jed, katero postavi gospodinja na mizo, mora biti že na zunaj tako pripravljena, da se je razveseli naše oko. Prijeten duh nam vzbuja tek ter pravimo, da se nam kar sline cedijo. Tako hrano izrabi tel. vse drugače nego ono, katero zavžijemo po sili brez pravega teka. Hrana ne sme biti samo za oko in za usta, marveč ona mora predvsem koristiti telesu, ki črpa iz nje rast in moč. Dalje sledi.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg v soboto dne 2. maja 1931.
Na trg so pripeljali špeharji na 17 vozeh 42 komadov zaklanih svinj, kmetje 16 voz sena, 4 otave, 8 slame, 2 skopa, 26 kozličev in 11 jagnjet. Svinjsko meso je bilo po 10 do 24 D, špeh 14 do 18, krompir 1 do 1.50, čebula 3.50 do 5, česen 18. Pšenica 2, ječmen 1.50, oves 1.25 do 1.50, koruza 1.50, ajda 1.50, proso 1.75 do 2, grah 4. Kokoš 30 do 45, piščanci 40 do 90, race 30 do 40, gos 60 do 70, puran 60 do 90. Seno 150 do 160, otava 160, slama 60 do 65, škop (komad) 2. Kozliček 60 do 100, jagnje 80 do 200. Hren 16, kislo zelje 4.50, gobe 1 D. Jabolka 12 do 14, suhe slive 9 do 12. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 36 do 40, med 12 do 20.

Mariborski živalski sejem dne 28. 4. 1931.
Prignanih je bilo 15 konjev, 14 bikov, 159 volov, 339 krav in 15 telet. Skupaj 542 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže 5.50 do 6.50 Din, poldebili voli 4.25 do 5 Din, plemenski voli 5.50 do 6 Din, bikji za klanje 5 do 6 Din, klavne krave debele 3.50 do 6 Din, plemenske krave 4.50 do 5 Din, krave za klobasarje 2 do 2.50 Din, mlada živina 5.50 do 6.50 Din, teleta 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 260 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 7 komadov, v Italijo 7 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg 18 do 20 Din, volovsko meso II. vrste 14 do 16 Din, meso od bikov, krav in telet 9 do 12 Din, telečje meso I. vrste 22 do 35 Din, II. vrste 12 do 20 Din, svinjsko meso sveže 14 do 25 Din.

*

Vzglede pisateljske plodovitosti.

Wallace.

Najbolj čitani pisatelj je v današnjih časih Wallace, ki je svetovno znan po svojih detektivskih povestih. Wallace izda na leto povprečno 30 romanov po 250 strani vsak. To neizmerno delo zmore pisatelj na ta način, da dela istočasno na več povestih, ker razpolaga z izrednim spominom. Poleg tega še napiše vsako leto nekaj gledaliških iger, precej manjših povesti in člankov za časopise.

Ako pa obrnemo v slovstveni zgodovini nekaj listov nazaj, bomo se prepričali, da je delovni Wallace pravzaprav revež, kar se tiče rekorda proizvodov v primeri z nekaterimi pisatelji iz starejše dobe.

Dumas.

Na Francoskem izsledimo v prejšnjem stoletju Dumasa starejšega, ki je ustvaritelj z industrijskimi sredstvi ustvarjenega romana. Seznam njegovih književnih del vsebuje 400 raznih naslovov in povrh je še ta seznam zelo pomanjkljiv ter nepopoln. Moramo še pomisliti, da je pisal Dumas komaj 10 let povesti, le tako dolgo, dokler so ga oboževali čitatelji. Za pisateljstvom se je lotil z isto marljivostjo ter vztrajnostjo ustanovitve tvornice za porcelan. Dokler je pisateljval, je n. pr. napisal leta 1845 preko 60 povesti. Treba še pomisliti, da so bili romani v Dumasovih časih veliko obsejnejši nego današnji. Največ Dumasovih povesti smo mi prejele v znatno skrajšani obliki. Prvotno so obsegali Dumasovi: »Trije mušketirji« 64 zvezkov in nje-

gov znameniti »Grof Monte Kristo« pa 90 zvezkov. Ko je postal Dumas kandidat za zbornico, je zaupal svojim volilcem, da je zaposloval z izdajo svojih spisov tri tiskarne, 60 stavcev in 300 gledaliških igralcev.

Dumas je priznal, da je mogoča tako čudovita pisateljska rodovitnost le z natančno razdelitvijo dela. Na enem Dumasovih romanov je delalo in se trudilo 5 oseb. Dumas je napravil lastnoročno le načrt, idejo in naslov, ostalo je prepustil drugim. Eden od njegovih pomagačev je opisoval značaje, drugi takratne časovne razmere, tretji je slikal pokrajine, četrti ljubezenske prizore in peti je moral vse to preplesti z napetimi ter čitateljevo pazljivost vzbujajočimi opisi ter presenečenji. — Zopet šesti nastavljenec je brskal po vseh mogočih knjižnicah, po katerih je stikal za vsem mogočim gradivom. Dumas je osnoval prvo na svetu večjo tvornico za povesti. Milijone, katere mu je nesla ta fabrika je znal Dumas razmetati, kakor malokdo in slednjič je umrl v ubožtvu.

Scott.

Eden najbolj plodovitih pisateljev je bil Škot — Sir Valter Scott (1771 do 1832). O njem pripovedujejo, da je pisal na dan le po 4 ure in sicer od ene ure čez polnoč naprej. V teh 4 urah je zaupal papirju 40 tiskanih strani. Založnik Scottovih del je prejemal od pisatelja vsako leto 12 zvezkov. Na ta način vsebuje seznam njegovih del 200 naslovov. Eden roman v Scottovi dobi je obsegal najmanj 1000 strani. Za njegova dela je hotel založnik izkupiti denar — knjige so bile tedaj mnogo dražje nego danes. Ako je kupil kedo knjigo za drag denar, je tudi zahteval, da je bila obširna po vsebini.

Slovstveni zgodovinarji so dolgo časa dolžili Scotta, da je ustvarjal romane industrijskim potom kakor Francoz Dumas. Tega osumljenja so ga oprali njegovi poznejši življenjepisci in je V. Scott pravi čudež pisateljske lastnoročne plodovitosti.

Sveta mati Ana.

Molitvenik za žene in matere.

Cene: 32, 33, 34, 35, 52 Din.

Razlika cene je v vezavah knjige. Cenejša so za vsakdanjo obrabo, dražje pa za darove mladim ženam, in še zlasti nevestam, za katere je najdragocenejša ravno še komaj dobro dovolji.

Za naročbe se priporoča:

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR

krivice, s katero je oplazil tega gospoda, je bil večkrat hud na ogledu, ki so videli kupe zlata ter srebra; a je imel župnik naloženo celo premoženje za reveže v hranilnici, ki je izplačevala le obresti hvaležnosti in nič drugega!

Na Bizeljskem je bilo tedaj jasno kot beli dan, da mora imeti fajmošter težko gotovino kar pri rokah. Saj je kupoval vinograde, tržil z vinom, sploh se je sukalo s prav srečno roko v trgovini, sam zase pa živel v največji skromnosti. Torej na Bizeljsko se je odpravil Guzaj, da bi olajšal zapuščine župnika, ki je bil po govoricah več trgovec nego pastir zaupanih mu ovčic. Že pri prestopu farovškega praga ni imel sreče, zvedel je, da župnika res ni doma. Odpeljal se je na koleslju kar sam po opravkih. Zvečer bo sigurno v Sušici pod cerkvijo pri Pečniku, kjer bodo kvartali, so mu razložili v župnišču. Poizvedoval je še okrog po najbližji sosesčini in ugotovil, da govorice o izdatnem premoženju tega gospoda ne bodo prazne pene. Sosedje so priznali skrbno oblečenemu gozdarju, da njihov gospod

ne hodi v denarni zavod, ampak izplača vsak nakup takoj. Tukaj bo šlo, je mislil Guzaj in čakal potrpežljivo v krčmi pri Pečniku, kjer se je zglasil g. župnik redno na karte. Dobro je večerjal, pil in še povedal marsikatero zabavno zbrani tovarišiji, ki je čakala na fajmoštra. Slednjič je vendar le zaropotal na dvorišču voz in v sobo se je prikazala dolga, suha postava z bičem v roki, katero so pozdravili čakajoči z: »Dober večer, g. župnik, nocoj vas dolgo ni bilo.«

Nagovorjeni je odložil kmečko težki bič v kot, postavil stol k mizi in sedel s pripombo: »Nič nisem prave volje. Najrajši bi šel kar spat.« Prijatelji so bili radovedni, kaj bi naj bilo danes šinilo v gospoda, ki je bil sicer pripravljen ob vsaki uri za kartanje. Silili so vanj s povpraševanjem po vzroku nerazpoloženja tako dolgo, dokler ni priznal med vzdihom: »Oh, danes se mi je obesil lisjak!«

(Dalie sledi.)